

ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

2018 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 10-ԻՆ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ «ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՏՎՅԱԼՆԵՐԻ ԱՎՏՈՄԱՏԱՑՎԱԾ ՄՇԱԿՄԱՆ ԴԵՊՔՈՒՄ ԱՆՀԱՏՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՆ ՓՈՓՈԽՈՂ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆՈՒՄ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երևան

13 ապրիլի 2021 թ.

Սահմանադրական դատարանը՝ կազմով. Ա. Դիլանյանի (նախագահող), Վ. Գրիգորյանի, Հ. Թովմասյանի, Ա. Թունյանի, Ա. Խաչատրյանի, Ե. Խունդկարյանի, Է. Շաթիրյանի, Ա. Պետրոսյանի, Ա. Վաղարշյանի,

մասնակցությամբ (գրավոր ընթացակարգի շրջանակներում)՝

Հայաստանի Հանրապետության կառավարության ներկայացուցիչ՝ Հայաստանի Հանրապետության արդարադատության նախարարի տեղակալ Ք. Գրիգորյանի,

համաձայն Սահմանադրության 168-րդ հոդվածի 3-րդ կետի, 169-րդ հոդվածի 3-րդ մասի, ինչպես նաև «Սահմանադրական դատարանի մասին» սահմանադրական օրենքի 22, 23, 40 և 74-րդ հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2018 թվականի հոկտեմբերի 10-ին ստորագրված «Անձնական տվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհատների պաշտպանության մասին» կոնվենցիան փոփոխող արձանագրությունում ամրագրված պարտավորությունների՝ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունն իր՝ 2021 թվականի հունվարի 14-ի N 30-Ա որոշմամբ 2018 թվականի հոկտեմբերի 10-ին ստորագրված «Անձնական տվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհատների պաշտպանության մասին» կոնվենցիան փոփոխող արձանագրությունում ամրագրված պարտավորությունների՝ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու նպատակով դիմել է Սահմանադրական դատարան: Հիշյալ որոշումը Հայաստանի Հանրապետության վարչապետը Սահմանադրական դատարան է ներկայացրել 2021 թվականի հունվարի 20-ին:

Սույն գործի քննության առիթը Հայաստանի Հանրապետության կառավարության՝ 2021 թվականի հունվարի 20-ին Սահմանադրական դատարան մուտքագրված դիմումն է:

Ուսումնասիրելով սույն գործով վերոնշյալ արձանագրությունը և գործում առկա մյուս փաստաթղթերը՝ Սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Ձ Ե Ց .**

1. «Անձնական տվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհատների պաշտպանության մասին» կոնվենցիան (այսուհետ՝ Կոնվենցիա) փոփոխող արձանագրությունը (այսուհետ՝ Արձանագրություն) ստորագրվել է 2018 թվականի հոկտեմբերի 10-ին՝ 1981 թվականի հունվարի 28-ին Ստրասբուրգում ստորագրման համար բացված՝ Կոնվենցիայում փոփոխություններ կատարելու և Կոնվենցիան ներկայիս իրողություններին համապատասխանեցնելու նպատակով:

Հիշյալ Կոնվենցիան, իր հերթին, Հայաստանի Հանրապետության կողմից վավերացվել է Ազգային ժողովի 2012 թվականի փետրվարի 27-ի ԱԺՈ-315-Ն որոշմամբ, որի սահմանադրականությունը նախապես ստուգվել էր Սահմանադրական դատարանի կողմից ՍԴՈ- 1001 որոշմամբ:

2. Արձանագրությամբ նախատեսվում է, մասնավորապես, նոր խմբագրությամբ շարադրել Կոնվենցիայի նախաբանի 1-ին, 3-րդ և 4-րդ ներածական դրույթները, 1-ին

հողվածը, 2-րդ հողվածի «բ» «գ» և «դ» կետերը, 3-րդ հողվածի 1-ին և 2-րդ պարբերությունները, 2-րդ գլխի վերնագիրը, 4-րդ հողվածի 1-ին և 2-րդ պարբերությունները, 5-րդ հողվածի վերնագիրը և տեքստը, 6-րդ և 7-րդ հողվածները, ավելացնել 8-րդ հողված, նոր խմբագրությամբ շարադրել նախկին 8-րդ (նոր 9-րդ) հողվածի վերնագիրը և տեքստը, նոր 9-րդ հողվածից հետո ավելացնել նոր 10-րդ հողված, նախկին 9-12-րդ հողվածները համարել 11-14-րդ հողվածներ, նոր խմբագրությամբ շարադրել նոր 11-րդ և 12-րդ հողվածները, 3-րդ գլխի վերնագիրը, նոր 14-րդ հողվածի վերնագիրը և տեքստը, ավելացնել նոր 4-րդ գլուխ, նոր խմբագրությամբ շարադրել նոր 15-րդ հողվածը, 4-7-րդ գլուխները վերահամարակալել որպես 5-8-րդ գլուխներ, նոր խմբագրությամբ շարադրել 5-րդ գլխի վերնագիրը, նոր 16-րդ հողվածի վերնագիրը և նույն հողվածի 1-ին և 2-րդ պարբերությունները, ավելացնել նոր 17-րդ հողված, նոր խմբագրությամբ շարադրել նոր 18-րդ հողվածի վերնագիրը և տեքստը, նոր 19-րդ հողվածի վերնագիրը և տեքստը, նոր 20-րդ հողվածի վերնագիրը և ներածական դրույթը և նույն հողվածի «ա» և «գ» կետերը, նոր 21-րդ հողվածի վերնագիրը և նույն հողվածի 1-ին և 2-րդ պարբերությունները, նոր 6-րդ գլխի վերնագիրը, նոր 22-րդ հողվածի 1-ին և 3-րդ պարբերությունները, նոր 23-րդ հողվածի ներածական դրույթը, «ա», «բ», «գ» և «դ» կետերը, նոր 24-րդ հողվածը, նոր 25-րդ հողվածի 1-4-րդ պարբերությունները, նոր 26-րդ հողվածի 1-ին և 3-րդ պարբերությունները, նոր 27-րդ հողվածի վերնագիրը և տեքստը, նոր 28-րդ հողվածի 1-ին և 2-րդ պարբերությունները, նոր 31-րդ հողվածի ներածական դրույթը և «գ» կետը:

Արձանագրությամբ նախատեսվում է Կոնվենցիայում՝ Արձանագրությամբ սահմանված բովանդակությամբ ավելացնել նախաբանի նոր 5-րդ, 6-րդ և 7-րդ ներածական դրույթներ, 2-րդ հողվածի նոր «ե» և «զ» կետեր, 4-րդ հողվածի նոր 3-րդ պարբերություն, նոր 22-րդ հողվածի 3-րդ պարբերությունից հետո՝ նոր 4-րդ պարբերություն, նոր 23-րդ հողվածի նոր «ե», «զ», «է», «ը» և «թ» կետեր, նոր 25-րդ հողվածի նոր 7-րդ պարբերություն:

Արձանագրությամբ նախատեսվում է հանել Կոնվենցիայի նախաբանի 5-րդ ներածական դրույթը, 3-րդ հոդվածի 3-6-րդ պարբերությունները, նոր 16-րդ հոդվածի 3-րդ պարբերությունը:

3. Հայաստանի Հանրապետությունը փոխադարձության հիման վրա Արձանագրությամբ ստանձնում է, մասնավորապես, հետևյալ պարտավորությունները.

– Կոնվենցիան կիրառել տվյալների մշակման առնչությամբ Հայաստանի Հանրապետության իրավագրության տակ գտնվող պետական և մասնավոր ոլորտներում՝ դրանով իսկ ապահովելով յուրաքանչյուր անհատի՝ իր անձնական տվյալների պաշտպանության իրավունքը (Արձանագրության հոդված 4, պարբերություն 1, Կոնվենցիայի հոդված 3, պարբերություն 1),

– երաշխավորել, որ Կոնվենցիան չի կիրառվելու անհատի կողմից բացառապես անձնական կամ կենցաղային գործունեության ընթացքում իրականացվող տվյալների մշակման առնչությամբ (Արձանագրության հոդված 4, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 3, պարբերություն 2),

– Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության շրջանակներում ձեռնարկել անհրաժեշտ միջոցներ Կոնվենցիայի դրույթները գործողության մեջ դնելու և դրանց արդյունավետ կիրառումն ապահովելու համար, որոնք ուժի մեջ են մտնում Կոնվենցիան վավերացնելու կամ դրան միանալու պահից (Արձանագրության հոդված 6, պարբերություններ 1 և 2, Կոնվենցիայի հոդված 4, պարբերություններ 1 և 2),

– հնարավորություն տալ VI գլխում սահմանված Կոնվենցիայի կոմիտեին գնահատելու Կոնվենցիայի դրույթները գործողության մեջ դնելու համար Հայաստանի Հանրապետության կողմից Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության շրջանակներում ձեռնարկված միջոցների արդյունավետությունը, ինչպես նաև ակտիվորեն նպաստել գնահատման այս գործընթացին (Արձանագրության հոդված 6, պարբերություն 3, Կոնվենցիայի հոդված 4, պարբերություն 3),

– ապահովել, որ տվյալների մշակումը համաչափ լինի հետապնդվող իրավաչափ նպատակին և մշակման բոլոր փուլերում արտացոլի արդար հավասարակշռություն՝ համապատասխան բոլոր շահերի (լինեն դրանք հանրային, թե մասնավոր) և նժարին դրված իրավունքների ու ազատությունների միջև (Արձանագրության հոդված 7, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 5, պարբերություն 1),

– ապահովել, որ տվյալների մշակումը հնարավոր լինի իրականացնել տվյալների սուբյեկտի ազատ, կոնկրետ, տեղեկացված և հստակ համաձայնության հիման վրա կամ օրենքով սահմանված որևէ այլ իրավաչափ հիմքով (Արձանագրության հոդված 7, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 5, պարբերություն 2),

– երաշխավորել մշակման ենթարկվող անձնական տվյալների օրինական ճանապարհով մշակումը (Արձանագրության հոդված 7, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 5, պարբերություն 3),

– ապահովել, որ մշակման ենթարկվող անձնական տվյալները մշակվեն արդար և թափանցիկ եղանակով, հավաքվեն հստակ արտահայտված, կոնկրետ և իրավաչափ նպատակներով և չմշակվեն այդ նպատակների հետ անհամատեղելի եղանակով, ինչպես նաև ապահովել, որ հանրային շահերից ելնելով՝ արխիվացման նպատակներով, գիտական կամ պատմական հետազոտություններ կատարելու նպատակներով կամ վիճակագրական նպատակներով հետագա մշակումը համապատասխան երաշխիքների առկայության դեպքում լինի համատեղելի այդ նպատակների հետ (Արձանագրության հոդված 7, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 5, պարբերություն 4, կետեր «ա» և «բ»),

– ապահովել, որ մշակման ենթարկվող անձնական տվյալները լինեն համապատասխան, վերաբերելի և դրանց մշակման նպատակների սահմանները չգերազանցող, լինեն ճշգրիտ և անհրաժեշտության դեպքում պահվեն թարմացված վիճակում, ինչպես նաև պահպանվեն այնպիսի եղանակով, որը թույլ է տալիս նույնականացնել տվյալների սուբյեկտներին ոչ ավելի երկար ժամկետով, քան անհրաժեշտ է

այդ տվյալները մշակելու նպատակների համար (Արձանագրության հոդված 7, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 5, պարբերություն 4, կետեր «գ», «դ» և «ե»),

– գենետիկ տվյալների, իրավախախտումներին, քրեական վարույթներին և դատվածություններին ու հարակից անվտանգության միջոցներին վերաբերող անձնական տվյալների, կենսաչափական տվյալների, որոնցով անձը միանշանակորեն նույնականացվում է, ռասայական կամ էթնիկ ծագմանը, քաղաքական հայացքներին, արհեստակցական միություններին անդամակցությանը, կրոնական կամ այլ համոզմունքների, առողջությանը կամ սեռական կյանքին վերաբերող տեղեկություններ բացահայտող անձնական տվյալների մշակումը թույլատրել միայն Կոնվենցիայի երաշխիքները լրացնող պատշաճ երաշխիքներ Հայաստանի Հանրապետության օրենքում ամրագրված լինելու դեպքում (Արձանագրության հոդված 8, պարբերություն 1, Կոնվենցիայի հոդված 6, պարբերություն 1),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչը, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ մշակողը, անվտանգության համապատասխան միջոցներ ձեռնարկի այնպիսի ռիսկերի դեմ, ինչպիսիք են, օրինակ՝ անձնական տվյալների պատահական կամ չթույլատրված մուտքը, ոչնչացումը, կորուստը, օգտագործումը, փոփոխումը կամ բացահայտումը (Արձանագրության հոդված 9, պարբերություն 1, Կոնվենցիայի հոդված 7, պարբերություն 1),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչն անհապաղ ծանուցի առնվազն Կոնվենցիայի 15-րդ հոդվածի իմաստով իրավասու վերահսկիչ մարմնին տվյալների մշակմանն առնչվող այն խախտումների մասին, որոնք կարող են լրջորեն խախտել տվյալների սուբյեկտների իրավունքները և հիմնարար ազատությունները (Արձանագրության հոդված 9, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի հոդված 7, պարբերություն 2),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչը տեղեկացնի տվյալների սուբյեկտներին իր ինքնության և մշտական բնակության կամ գտնվելու վայրի մասին, նախատեսված մշակման իրավական հիմքի և նպատակների մասին,

մշակվող անձնական տվյալների կատեգորիաների մասին, անձնական տվյալներն ստացողների կամ ստացողների կատեգորիաների մասին, եթե այդպիսիք կան, և Կոնվենցիայի 9-րդ հոդվածում սահմանված իրավունքներն իրականացնելու միջոցների մասին, ինչպես նաև ցանկացած այլ անհրաժեշտ լրացուցիչ տեղեկություն՝ անձնական տվյալների արդար և թափանցիկ մշակումն ապահովելու համար (Արձանագրության հոդված 10, պարբերություն 1, Կոնվենցիայի (նոր) 8-րդ հոդված, պարբերություն 1),

– երաշխավորել Կոնվենցիայի (նոր) 9-րդ հոդվածով սահմանված տվյալների սուբյեկտի՝ անձի, վերոհիշյալ հոդվածով սահմանված իրավունքների իրացումը (Արձանագրության հոդված 11, Կոնվենցիայի (նոր) 9-րդ հոդված),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչները, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ մշակողները, ձեռնարկեն համապատասխան բոլոր միջոցները՝ Կոնվենցիայով նախատեսված պարտավորությունները կատարելու համար, և կարողանան ապացուցել Կոնվենցիայի 11-րդ հոդվածի 3-րդ պարբերության համաձայն ընդունված ներպետական օրենսդրության համապատասխան, մասնավորապես՝ Կոնվենցիայի 15-րդ հոդվածով սահմանված իրավասու վերահսկիչ մարմնին, որ իրենց հսկողության տակ իրականացվող տվյալների մշակումը համապատասխանում է Կոնվենցիայի դրույթներին (Արձանագրության հոդված 12, պարբերություն 1, Կոնվենցիայի (նոր) 10-րդ հոդված, պարբերություն 1),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչները, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ մշակողները, նախքան այդպիսի մշակում սկսելն ուսումնասիրեն տվյալների նախատեսված մշակման հավանական ազդեցությունը տվյալների սուբյեկտների իրավունքների և հիմնարար ազատությունների վրա և կազմակերպեն տվյալների մշակումն այնպես, որ հնարավոր լինի կանխել կամ նվազագույնի հասցնել այդ իրավունքներին և հիմնարար ազատություններին միջամտության ռիսկը (Արձանագրության հոդված 12, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի (նոր) 10-րդ հոդված, պարբերություն 2),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչները, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ մշակողները, կիրարկեն տեխնիկական և կազմակերպչական այնպիսի միջոցներ, որոնցով հաշվի են առնվում անձնական տվյալների պաշտպանության իրավունքի հետևանքները տվյալների մշակման բոլոր փուլերում (Արձանագրության հոդված 12, պարբերություն 3, Կոնվենցիայի (նոր) 10-րդ հոդված, պարբերություն 3),

– չթույլատրել Կոնվենցիայի 2-րդ գլխում սահմանված դրույթների մասով բացառություն՝ բացառությամբ Կոնվենցիայի 5-րդ հոդվածի 4-րդ պարբերության, 7-րդ հոդվածի 2-րդ պարբերության, 8-րդ հոդվածի 1-ին պարբերության և 9-րդ հոդվածի դրույթների, երբ այդպիսի բացառություն նախատեսված է օրենքով, դրանով հարգվում է հիմնարար իրավունքների և ազատությունների էությունը, և այն ժողովրդավարական հասարակությունում անհրաժեշտ ու համաչափ միջոց է Կոնվենցիայի 11-րդ հոդվածի 1-ին պարբերության «ա» կետով սահմանված նպատակների իրականացման համար (Արձանագրության հոդված 14, պարբերություն 1, Կոնվենցիայի (նոր) 11-րդ հոդված, պարբերություն 1),

– սահմանել պատշաճ դատական և ոչ դատական պատասխանատվության միջոցներ և իրավական պաշտպանության միջոցներ՝ Կոնվենցիայի դրույթները խախտելու համար (Արձանագրության հոդված 15, Կոնվենցիայի (նոր) 12-րդ հոդված),

– բացառապես անձնական տվյալների պաշտպանության նպատակով չարգելել կամ այն ստացողից հատուկ թույլտվություն չպահանջել այնպիսի տվյալների փոխանցման համար, որոնք գտնվում են Կոնվենցիայի մեկ այլ Կողմի իրավազրության ներքո (Արձանագրության հոդված 17, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի (նոր) 14-րդ հոդված, պարբերություն 1),

– ապահովել, որ Կոնվենցիայի 15-րդ հոդվածի իմաստով իրավասու վերահսկիչ մարմնին տրամադրվի համապատասխան ամբողջ տեղեկատվությունը, որը վերաբերում է Կոնվենցիայի 14-րդ հոդվածի 3-րդ պարբերության «բ» կետում և, ըստ պահանջի, 4-րդ պարբերության «բ» և «գ» կետերում նշված տվյալների փոխանցմանը

(Արձանագրության հոդված 17, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի (նոր) 14-րդ հոդված, պարբերություն 5),

– ապահովել, որ վերահսկիչ մարմինն իրավունք ունենա տվյալները փոխանցող անձից պահանջելու ներկայացնել երաշխիքների արդյունավետությունը կամ գերակա իրավաչափ շահերի առկայությունը հաստատող ապացույցներ, և որ վերահսկիչ մարմինը տվյալների սուբյեկտների իրավունքները և հիմնարար ազատությունները պաշտպանելու համար կարողանա այդպիսի փոխանցումներն արգելել, կասեցնել կամ որոշակի պայմանների ենթարկել (Արձանագրության հոդված 17, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի (նոր) 14-րդ հոդված, պարբերություն 6),

– ապահովել Կոնվենցիայի (նոր) 15-րդ հոդվածով նախատեսված մեկ կամ մի քանի՝ վերահսկիչ մարմինների գոյությունը՝ Կոնվենցիայի նոր 15-րդ հոդվածով սահմանված իրավունքներով և պարտականություններով, որոնք պատասխանատու կլինեն Կոնվենցիայի դրույթների համապատասխանությունն ապահովելու համար (Արձանագրության հոդված 19, Կոնվենցիայի (նոր) 15-րդ հոդված),

– վերահսկիչ մարմիններին ապահովել իրենց գործառույթների արդյունավետ կատարման և իրենց լիազորությունների իրականացման համար անհրաժեշտ ռեսուրսներով (Արձանագրության հոդված 19, Կոնվենցիայի (նոր) 15-րդ հոդված, պարբերություն 6),

– երաշխավորել, որ վերահսկիչ մարմնի անդամներն ու աշխատակազմը իրենց պարտականությունները կատարելիս և իրենց լիազորություններն իրականացնելիս պահպանեն իրենց համար հասանելի կամ հասանելի եղած գաղտնի տեղեկությունների մասով գաղտնիությունը (Արձանագրության հոդված 19, Կոնվենցիայի (նոր) 15-րդ հոդված, պարբերություն 8),

– ապահովել, որ Հայաստանի Հանրապետության վերահսկիչ մարմինները մյուս կողմերի վերահսկիչ մարմինների հետ համագործակցեն այնքանով, որքանով անհրաժեշտ է իրենց պարտականությունները կատարելու և իրենց լիազորություններն իրականացնելու համար, մասնավորապես՝ Կոնվենցիայի նոր 17-րդ հոդվածի 1-ին

պարբերության «ա», «բ» և «գ» կետերով սահմանված կարգով (Արձանագրության հոդված 22, Կոնվենցիայի (նոր) 17-րդ հոդված, պարբերություն 1),

– ապահովել, որ Կոնվենցիայի նոր 17-րդ հոդվածի 1-ին պարբերության մեջ նշված տեղեկատվությունը չպարունակի մշակման ենթարկվող անձնական տվյալներ՝ բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդպիսի տվյալներն էական նշանակություն ունեն համագործակցության համար, կամ համապատասխան տվյալների սուբյեկտը միանշանակ, կոնկրետ, ինքնակամ և տեղեկացված համաձայնություն է տվել դրանք տրամադրելու համար (Արձանագրության հոդված 22, Կոնվենցիայի (նոր) 17-րդ հոդված, պարբերություն 2),

– օժանդակել տվյալների ցանկացած սուբյեկտի՝ Կոնվենցիայի 9-րդ հոդվածով սահմանված իր իրավունքներն իրականացնելու հարցում՝ անկախ նրա ազգությունից կամ բնակության վայրից (Արձանագրության հոդված 23, պարբերություն 2, Կոնվենցիայի (նոր) 18-րդ հոդված, պարբերություն 1):

4. Արձանագրությամբ սահմանվում է, որ վերջինիս ուժի մեջ մտնելու օրվանից սկսած ուժը կորցրած է համարվում 2001 թվականի նոյեմբերի 8-ին Ստրասբուրգում ստորագրված՝ «Անձնական տվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհատների պաշտպանության մասին» կոնվենցիային կից՝ վերահսկիչ մարմինների և տվյալների անդրսահմանային հոսքերի վերաբերյալ լրացուցիչ արձանագրությունը» (ԵՊՇ թիվ 181), որը Հայաստանի Հանրապետությունը վավերացրել է Ազգային ժողովի 2012 թվականի փետրվարի 27-ի ԱԺՈ-317-Ն որոշմամբ (ՍԴՈ-1002):

Արձանագրության ուժի մեջ մտնելու օրվանից դադարում է գործողության մեջ լինել 1999 թվականի հունիսի 15-ին Ստրասբուրգում Նախարարների կոմիտեի հաստատած՝ «Անձնական տվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհատների պաշտպանության մասին» կոնվենցիայի մեջ կատարված փոփոխությունները, որը Հայաստանի Հանրապետությունը վավերացրել է Ազգային ժողովի 2012 թվականի փետրվարի 27-ի ԱԺՈ-316-Ն որոշմամբ (ՍԴՈ-1003):

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից և ղեկավարվելով Սահմանադրության 168-րդ հոդվածի 3-րդ կետով, 170-րդ հոդվածի 1-ին և 4-րդ մասերով, «Սահմանադրական դատարանի մասին» սահմանադրական օրենքի 63, 64 և 74-րդ հոդվածներով՝ Սահմանադրական դատարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Ց** .

1. 2018 թվականի հոկտեմբերի 10-ին ստորագրված «Անձնական տվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհատների պաշտպանության մասին» կոնվենցիան փոփոխող արձանագրությունում ամրագրված պարտավորությունները համապատասխանում են Սահմանադրությանը:

2. Սահմանադրության 170-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն որոշումը վերջնական է և ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՀՈՂ

Ա. ԴԻԼԱՆՅԱՆ

13 ապրիլի 2021 թվականի
ՍԴՈ-1588